

Република Србија
Прекршајни суд у Београду
Пр.број: 99-148055/17
Београд, 06.09.2018. године

6377
24.09 18

У ИМЕ НАРОДА!

Прекршајни суд у Београду, судија _____ у прекршајном предмету против окривљеног **Вулин Александра**, из Београда, кога брани адвокат Мирјана Радовановић, из Београда, Суботичка бр.23, због прекршаја из члана 46. став 1.тачка 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл.гласник РС" 120/2004, 54/2007, 104/2009 и 36/2010.), на основу члана 100, 102 став 1, 103, 246 и члана 249 Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" бр. 65/13), донео је 06.09.2018.године, следећу

ПРЕСУДУ

Окривљени АЛЕКСАНДАР ВУЛИН, одговорно лице – министар у Министарству одбране, Кнеза Милоша бр.33, Београд.

ОДГОВОРАН ЈЕ

- због тога што као одговорно лице министар у органу јавне власти – Министарство одбране, Војнобезбедносна агенција, Кнеза Милоша бр.33, није оштећеном – тражиоцу информација од јавног значаја Раши Недељкову, доставио информације које је оштећени затражио електронским путем дана 20.07.2017.године и 24.07.2017.године и то информације у вези са укупним бројем задржаних података, као и број предмета у коме се налазе задржани подаци за 2014. и 2015.годину, које је Војнобезбедносна агенција захтевала од других надлежних органа, и то нумерички приказ (укупан број) ових података и предмета, без копија предмета или било којих других документа који би могли да наруше-угрозе личне податке; копије докумената које поседује ВБА, а који се односи на инцидент који се догодио на углу Улица Бирчанинова и Светозара Марковића, током одржавања параде поноса у Београду 2014.године,

- а при том је био урачунљив и није био свестан да услед његовог нечињења може наступити забрањена последица, иако је према околностима и својим личним својствима био дужан и могао бити свестан те могућности,

- чиме је учинио прекршај из члана 46. став 1.тачка 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (Сл.гласник РС 120/2004, 54/2007, 104/2009 и 36/2010.),

ОСУЂУЈЕ

На плаћање **НОВЧАНЕ КАЗНЕ** у износу од 10.000,00 (десетхиљада) динара.

На основу члана 40. Закона о прекршајима, окривљени је дужан да изречену новчану казну плати у року од 15 дана од дана правоснажности ове пресуде, а уколико то не учини, суд ће посебним решењем, на основу члана 315. Закона о прекршајима, одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

На основу члана 140. став 1. и став 2. тачка 9, члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима у вези са чланом 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, окривљени се обавезује да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 1.000,00 (једнахиљада) динара у року од 15 дана од дана правоснажности ове пресуде, под претњом наплате принудним путем.

Образложење

Оштећени Раша Недељков, из Београда, поднео је захтев за покретање прекршајног поступка заведен у Прекршајном суду у Београду под бројем 327/17 од дана 14.12.2017.године, против окривљеног због тога што као одговорно лице министар у органу јавне власти – Министарство одбране, Војно безбедносна агенција, Кнеза Милоша бр.33, није оштећеном – тражиоцу информација од јавног значаја Раши Недељкову, доставио информације које је оштећени затражио електронским путем дана 20.07.2017.године и 24.07.2017.године и то информације у вези са укупним бројем задржаних података, као и број предмета у коме се налазе задржани подаци за 2014. и 2015.годину, које је Војно безбедносна агенција захтевала од других надлежних органа, и то нумерички приказ (укупан број) ових података и предмета, без копија предмета или било којих других документа који би могли да наруше-угрозе личне податке; копије докумената које поседује ВБА, а који се односи на инцидент који се догодио на углу Улица Бирчанинова и Светозара Марковића, током одржавања параде поноса у Београду 2014.године. Решењем од 03.01.2018.године покренут је прекршајни поступак против Вулин Александра, због основане сумње да је учинио прекршај из члана 46. став 1. тачка 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

У доказном поступку, суд је извршио увид у захтев за покретање прекршајног поступка, копију Захтева за приступ информацијама од јавног значаја од 20.07.2017.године и копију електронског документа од 20.07.2017.године, допуну захтева за приступ информацијама од јавног значаја од 14.08.2017.године и копију електронског документа од 14.08.2017.године, а који се односе на укупан број задржаних података као и број предмета у којима се налазе задржани подаци за 2014. и 2015.годину, које је Војнобезбедносна агенција захтевала од других надлежних органа, односно у појашњењу се наводи да је тражиоцу информације потребан само нумерички приказ (укупан број ових података и предмета), без копија предмета, или било којих докумената који би могли да наруше-угрозе личне податке, копију Захтева за приступ информацијама од јавног значаја од 20.07.2017.године и копију електронског документа од 20.07.2017.године, а који се односе на копије докумената које поседује ВБА, а који се односи на инцидент који се догодио на углу Улица Бирчанинова и Светозара Марковића, током одржавања параде поноса у Београду 2014.године, обавештење Министарства одбране, Војнобезбедносне агенције од 25.09.2017.године и решења Министарства одбране, Војнобезбедносне агенције од 07.09.2017.године и 15.09.2017.године, извршен је увид у писану одбрану окривљеног и копију Одлуке о одређивању степена тајности података у Министарству одбране и Војсци Србије, објављену у Службеном војном лицу бр.5 од 08.марта 2016.године, а потом је од браниоца окривљеног затражено да достави појединачну одлуку о утврђивању тајности

података, те је бранилац доставио изјашњење – допис из Министарства одбране, без заводног броја, печата и потписа.

У својој писаној одбрани окривљени је уз стручну помоћ браниоца у битном, након понављања навода из захтева за покретање прекршајног поступка, навео да је господин Недељков дана 20.07.2017.године, Министарству одбране-Војнобезбедносној агенцији, поднео захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио да му се омогући приступ информацији у вези са евиденцијама о броју захтева за приступ задржаним подацима за 2014. и 2015.годину, а како захтев није био потпун и прецизан, затражили су од подносиоца захтева да исправи поднесак. Поступајући у складу са налогом господин Недељков је дана 14.08.2017.године, поднео допуну захтева за приступ информације од јавног значаја у коме је прецизирао да се захтев односи на укупан број задржаних података као и број предмета у којима се налазе задржани подаци за 2014. и 2015.годину, које је Војнобезбедносна агенција захтевала од других надлежних органа, и то нумерички приказ ових података и предмета, без копија предмета или било којих других докумената, који би по његовом закључку, могли да угрозе личне податке. Решавајући по наведеном захтеву, Министарство одбране, Војнобезбедносна агенција, дана 25.09.2017.године, благовремено доноси решење којим се захтев господина Раше Недељкова, одбија као неоснован. Даље се наводи да сам нумерички приказ, односно укупан годишњи број затражаних података и предмета, представља тајни податак. У вези тога одредбом члана 128 став 8 Закона о електронској комуникацији прописано је да је надлежни државни орган, који остварује приступ, односно коме се достављају задржани подаци, дужан да води евиденцију о приступу, односно достављању задржаних података, као и да ову евиденцију чува као тајну, у складу са законом којим се уређује тајност података. На основу извршене процене за наведена документа Војнобезбедносне агенције, према одредбама Закона о тајности података и подзаконским актима за његово извршење, утврђено је да откривањем података из ових докумената, неовлашћеном лицу, може наступити конкретна штета, јер би неовлашћена лица на основу података из наведених докумената, путем аналитичке методе могли извести тачан закључак о броју ангажованог људства, технике и друге оперативне могућности Војнобезбедносне агенције. Наведена документа означена су степеном тајности у складу са одредбама Одлуке министра одбране о одређивању степену тајности података у Министарству одбране и Војсци Србије.

Увидом у захтев за достављање информације од јавног значаја од 20.07.2017.године, суд је утврдио да је тим захтевом тражена информација у вези са евиденцијама о броју захтева за приступ задржаним подацима за 2014. и 2015.годину. Увидом у допуну захтева за приступ информацијама од јавног значаја од 14.08.2017.године, суд је утврдио да се прецизиран захтев односи на укупан број задржаних података као и број предмета у којима се налазе задржани подаци за 2014. и 2015.годину, које је Војнобезбедносна агенција захтевала од других надлежних органа, односно у појашњењу се наводи да је тражиоцу информације потребан само нумерички приказ (укупан број ових података и предмета), без копија предмета, или било којих докумената који би могли да наруше-угрозе личне податке. Дакле, из захтева за приступ информацији од јавног значаја и допуну захтева, није се могло утврдити да је тражилац информације тражио копије докумената које поседује ВБА, а који се односи на инцидент који се догодио на углу Улица Бирчанинова и Светозара Марковића, током одржавања параде поноса у Београду 2014.године. Увидом у обавештење Министарства одбране од 25.09.2017.године, суд је утврдио да је тај орган обавестио тражиоца информације да не располаже траженом информацијом у делу захтева који се односи на број предмета у којима се налазе задржани подаци за 2014. и 2015.годину, јер не располажу таквим евиденцијама, а у делу захтева који се односи на укупан број задржаних података за 2014. и 2015.годину. Увидом у решење Министарства одбране, Војнобезбедносне агенције бр.IV/12985-10 од 25.09.2017.године, суд је утврдио

да је решењем одбијен захтев за достављање копије докумената Војнобезбедносне агенције у делу који се односи на укупан број задржаних података из евиденције о захтевима за приступ задржаним подацима за 2014. и 2015.годину. У образложењу решења, у битном се наводи да наведени документи садрже тајне податке и да су означени степеном тајности „поверљиво“.

Увидом у захтев за приступ информације од јавног значаја од 20.07.2017.године и електронски документ од 24.07.2017.године, суд је утврдио да је тражилац информације затражио копије докумената које поседује ВБА, а које се односе на инцидент који се догодио на углу Улице Бирчанинове и Светозара Марковића, током одржавања параде поноса у Београду 2014.године. Увидом у решење бр. IV/15181-2 од 07.09.2017.године, утврђено је да је решењем одбијен захтев за остваривање увида у достављање копије докумената који се односи на инцидент који се догодио на углу Улице Бирчанинове и Светозара Марковића, током одржавања параде поноса у Београду 2014.године са образложењем да се ради о документу који садржи тајне податке и да је означен степеном тајности „строга поверљиво“.

Окривљени у својој одбрани није изнео одбрану која се односи на захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја, а који се односи на достављање копије докумената који се односи на инцидент који се догодио на углу Улице Бирчанинове и Светозара Марковића, током одржавања параде поноса у Београду 2014.године, али његово право на одбрану није повређено, будући да му је уручен захтев за покретање прекршајног поступка у коме се наводи да се захтев односи и на наведену информацију, те је окривљени упознат са наводима из захтева за покретање прекршајног поступка тим пре што је бранилац окривљеног извршио увид у списе предмета.

Како је уз писану одбрану достављена копија Одлуке о одређивању степена тајности података у Министарству одбране и Војсци Србије, објављену у Службеном војном лицу бр.5 од 08.марта 2016.године, коју је министар донео на основу својих овлашћења која произлазе из Закона о тајности података, али се ради о одлуци која има карактер општег правног акта јер се односи на више неодређених случајева и на начин на који се утврђује степен тајности података, те је у тачки 4. наведене одлуке прописано да у сваком конкретном случају степен тајности података у Министарству одбране и Војсци Србије, одлуком одређује овлашћено лице, то је суд затражио од браниоца окривљеног одлуку која је донета на основу тачке 4. наведене одлуке, односно појединачни правни акт. Бранилац се поднеском изјаснио да доставља допис Министарства одбране који је достављен уз поднесак, а на коме не постоји ни заводни печат, ни деловодни број, као ни потпис и печат овлашћеног лица. У том допису се наводи да су предметни подаци означени као тајни управо Одлуком о одређивању степена тајности података у Министарству одбране и Војсци Србије (прилог 2 тачка 1, редни број 44), коју је министар одбране донео 03.03.2018.године и која је објављена у Службеном војном листу бр.5/16, а која се налази у списима предмета. У списе предмета је приложена само копија Одлуке о одређивању степена тајности података у Министарству одбране и Војсци Србије, објављена у Службеном војном лицу бр.5 од 08.марта 2016.године, док не постоји одлука коју је министар одбране донео 03.марта 2018.године, нити је могуће да та одлука буде објављена у Службеном војном листу бр.5/16, који је објављен две године раније, а такође у списима предмета не постоји прилог 2 тачка 1, редни број 44, како се то наводи у допису који је достављен уз поднесак браниоца. Стога је суд нашао да није доказано да су тражене информације означене степеном тајности „поверљиво“ како се наводи у одбрани.

На основу брижљиве и савесне оцене сваког доказа појединачно и свих доказа заједно и на основу резултата целокупног поступка, оценом доказа по свом слободном уверењу, сходно члану 92 Закона о прекршајима, на основу доказа прикупљених и изведених, у складу са чланом 89 Закона о прекршајима, а имајући у виду одбрану

окривљеног дату у поступку, суд је неспорно утврдио да је окривљени учинио прекршај из члана 46 став 1 тачка 8 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Из изведених доказа је утврђено да је решење којим се одбија захтев тражиоца информације Раше Недељкова, од 20.07.2017.године, односно уређен 14.08.2017.године, као неоснован, а који се односи на укупан број задржаних података као и број предмета у којима се налазе задржани подаци за 2014. и 2015.годину, које је Војнобезбедносна агенција захтевала од других надлежних органа, односно у појашњењу се наводи да је тражиоцу информације потребан само нумерички приказ (укупан број ових података и предмета), без копија предмета, или било којих докумената који би могли да наруше-угрозе личне податке. донето дана **25.09.2017.године**, бр.IV/12985-10 од 25.09.2017.године, те решење није донето у року од 15 дана од дана пријема захтева за слободан приступ информацијама од јавног значаја. Такође је на основу доказа у списима утврђено да је окривљени поднео захтев за достављање информације који се односи на достављање копије докумената који се односи на инцидент који се догодио на углу Улице Бирчанинове и Светозара Марковића, током одржавања параде поноса у Београду 2014.године дана 20.07.2017.године, а електронски документ дана 24.07.2017.године, а да је решење којим је одбијен захтев за достављање информације бр. IV/15181-2 од 07.09.2017.године, донето дана 07.09.2017.године, дакле, након истека законског рока од 15 дана. Окривљени је неспорно учинио прекршај из члана 46, став 1, тачка 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, који чини одговорно лице у органу јавне власти ако не поступи по захтеву за приступ информацијама у складу са наведеним законом, односно достави непотпуне и нетачне информације. Чланом 16, став 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од пријема захтева донесе решење о одбијању захтева и да то решење писмено образложи. На основу изведених доказа утврђено је да је орган јавне власти Министарство одбране, донео решења којим се одбијају захтеви за достављање информација од јавног значаја након истека рока од 15 дана, од дана предаје захтева и то 14.08.2017.године, у ком случају је рок истекао 29.08.2017.године, а решење је донето 25.09.2017.године, као и 24.07.2017.године, у ком случају је рок истекао 08.08.2017.године, а решење је донето 07.09.2017.године. Дакле, одговорно лице у органу јавне власти је одговорно за наведени прекршај јер није поступио у складу са чланом 16, став 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, односно решења о одбијању захтева за слободан приступ информацијама од јавног значаја, донета су након истека законског рока. Ценећи навод одбране да тражена информација не претставља информацију од јавног значаја у смислу одредбе члана 2, став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, суд је нашао да је орган јавне власти био дужан да у року од 15 дана од дана пријема информације донесе решење којим се одбија достављање тражене информације и исто образложи, те да то ситуацији када је решење донето након истека прописаног рока, значи да није поступљено по захтеву за приступ информацијама у складу са Законом о слободном приступу информација од јавног значаја. С друге стране није доказано да се ради о информацијама које су обухваћене чланом 9, наведеног закона.

Приликом извршења прекршаја окривљени је био урачунљив и и није био свестан да услед његовог нечињења може наступити забрањена последица, иако је према околностима и својим личним својствима био дужан и могао бити свестан те могућности, те је прекршај учињен из нехата који је, у смислу члана 20, став 1. Закона о прекршајима, довољан за прекршајну одговорност.

Приликом одмеравања врсте и висине казне суд је пошао од законом запрећених казни за прекршај, и то новчане казне у распону од 5.000,00 до 50.000,00 динара, па је ценио све околности предвиђене чланом 42 Закона о прекршајима које су утицале на

висину казне, а нарочито тежину прекршаја, околности под којима је прекршај учињен, којом приликом је суд као олакшавајућу околност за окривљеног ценио околности под којима је прекршај учињен, и степен одговорности, а као отежавајућу околност период кашњења у доношењу решења којим се захтев за приступ информације од јавног значаја одбија, па је изрекао новчану казну као у изреци ове пресуде, ценећи да је иста изречена у оквиру опште сврхе прекршајних санкција предвиђених чланом 5 став 2 Закона о прекршајима, те да ће се постићи сврха кажњавања прописана чланом 33 став 2 истог Закона.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 140. и 141. став 1. Закона о прекршајима, јер је окривљени кажњен за прекршај, при чему је суд ценио сложеност и трајање поступка.

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде, на основу члана 258. Закона о прекршајима, може се изјавити жалба Прекршајном апелационом суду у Београду у року од 8 /осам/ дана од дана достављања пресуде, а преко овог Прекршајног суда као првостепеног. Жалба се може предати у писменој форми, непосредно или упутити поштом препоручено на адресу Београд, Устаничка број 14. Жалба се таксира судским таксеним маркама у износу од 900,00 (деветстотина) динара, које морају бити залепљене на поднеску жалбе.

*Дна:браниоцу Мирјани Радованоћ
ул.Суботичка бр.23, Београд
и подносиоцу захтева Раша Недељков
Улица Тополска бр.22, Београд*

СУДИЈА